

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1842-07-30)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1842-07-30)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 251. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0103.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann,*

*Grundtvig til Ingemann.
Kjøbenhavn. 30te Juli 1842.*

Kjære Ingemann!

Vil Gud, saa rejser vi paa Mandag, 1ste Avgust, ud til Busck; og da jeg véd fra ham, at du har lovet at mødes med os dèr, saa takker jeg dig venligst for det, i den Formodning, at du baade holder Ord og tager det ikke efter Bogstaven, men efter Aanden, som er, at vi saa vidt muligt skulde være sammen i Bjærgby. I Kjøbenhavn høre Samtalerne, som du véd, til de løbende Forretninger, og det gjør dem hverken mere flydende eller frugtbare, saa vi kunde nok trænge til at snakke lidt sammen i Rolighed. Kom derfor nu smukt til Bjærgby saa snart, og bliv der saa længe, du kan! Af Himmelbjærgsrejsen blev der da intet for os, skjønt jeg virkelig havde Lyst til at se Jyderaes By en Gang igjen; s. 252 men dels gad jeg nødig søge om Tilladelse og endnu nødigere gaa om Bord i Morgen tidlig i Steden for at gaa i Kirke, og endelig var St. Blichers Program i Aviserne langt fra at synes mig indbydende. — Det faar da bie til en anden Gang.

Er her noget Nyt, da véd jeg det ikke; thi hos os er Gud ske Lov! alt ved det gamle, derfor ogsaa Hjærtet hos de gamle Venner; men vi spørge dog vist snart Nyt, om det end ikke bliver bedre end det om Hertugen af Orleans; thi det Slags Ulykker kommer sjældn alene, skjønt Dronningen af Frankrig sagde til Vor-Herre, det var nok. Man skulde dog ikke spille Komædie med ham; thi han kan slet ikke lide det. Lagde du Mærke til hendes bøn mot: min Gud! det er ikke for meget, men det er meget?

Har du set, at Sor dog endelig er kommet paa Hovedet ind i Folkeraadet, skjønt kun trukket der ind ved Haarene, for at give „Plov-Grød“! Det er dog nogen Sild, og Orla Lehmann ikke undtagen; men det er en stor Hemmelighed, derfor ti endelig stille med det!

Med kjærligst Hilsen til din Kone, og til Fenger ved Lejlighed,

din
N. F. S. Grundtvig.